

בש"פ 8972/20 - עלא אבו רביעה נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

בש"פ 8972/20

לפני: כבוד השופט נ' הנדל

העורר: עלא אבו רביעה

נגד

המשיבה: מדינת ישראל

ערר על החלטתו של בית המשפט המחוזי באר שבע
מיום 14.12.2020 בת"פ 21965-11-20 שניתן על ידי
כבוד השופטת ד' כהן

תאריך הישיבה: י"ג בטבת התשפ"א (28.12.2020)

בשם העורר: עו"ד מוחמד רחאל

בשם המשיבה: עו"ד ענת גרינבאום

החלטה

1. החלטה זו עניינהבער שהוגש על החלטת בית המשפט המחוזי בבאר שבע מיום 14.12.2020 (מ"ת 21965-11-20, כב' השופטת ד' כהן), בה נקבע כי העורר ישהה במעצר עד תום ההליכים המשפטיים נגדו. בערר זה מתבקש בית המשפט לבחון בשנית את חלופת המעצר שהציג בערכאה קמא, שחרור העורר בפיקוח אביו, או לחלופין לבחון את השמתו תחת פיקוח אלקטרוני. זאת, תוך התחשבות גם בגילו הצעיר.

כתב האישום שהוגש נגד העורר מייחס לו עבירות חבלה חמורה בנסיבות מחמירות, איומים ונהיגה ללא רישיון נהיגה תקף וללא פוליסת ביטוח. האירועים העומדים ברקע האישומים כוללים דקירה של בעל קיוסק לאחר שהתפתחה ביניהם קטטה נוכח סירובו למכור לעורר אלכוהול. כתוצאה מהדקירה שהתבצעה באמצעות סכין שהייתה ברשותו של העורר, נפצע בעל הקיוסק באזור החזה. הוא הובהל לבית חולים והוכנס לו נקז. קודם לכך דקר העורר גם את אחיו של בעל הקיוסק, אך לא הואשם בגין דקירה זו. בהמשך אותו היום, על פי כתב האישום, גרם העורר חבלה חמורה

עמוד 1

לאדם נוסף, תוך שימוש בנשק קר (מכשיר מדידה) ובאגרופיו. כתוצאה ממעשיו אלה, אותו אדם אושפז, וסבל מפריקת כתר, מספר שברים, חתך עמוק מעל הגבה וחבלות גוף נוספות.

2. כדי להורות על מעצר חשוד עד תום ההליכים המשפטיים המתקיימים נגדו, נדרש שיתקיימו שלושה תנאים מצטברים: קיומן של ראיות לכאורה להוכחת אשמת הנאשם, התקיימותה של עילת מעצר והיעדר חלופת מעצר המגשימה את מטרותיו (סעיף 21 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996). סניגורו של העורר הסכים בהליך קמא על קיומן של ראיות לכאורה ועילת מעצר ביחס לעורר. עילת המעצר הרלוונטית לענייננו בדמות מסוכנותו של העורר עולה משני מעשי האלימות המתוארים שבוצעו באותו היום. כמו כן, יצוין כי לעורר יש עבר פלילי עשיר, הכולל אישומים בעבירות שונות, ביניהן עבירות רכוש, הפרעה לשוטר וחבלה. בשנת 2016 אף נידון למאסר בפועל של 25 חודשים. נפנה בהקשר זה גם לתסקיר המעצר, ממנו עולה כי לעורר קשרים עמוקים עם חברה שולית ובעיות של צריכת אלכוהול בכמות מופרזת. נותנים אלה מגבירים את המסוכנות הנשקפת ממנו.

אשר להתקיימותה של חלופת מעצר ראויה, סניגורו של העורר טוען כי לא ברור מדוע לא הורה בית משפט קמא על שחרורו למעצר בית תחת פיקוח אביו. הסניגור צודק בכך שמצוות המחוקק היא לתור אחר חלופה ראויה למעצר שבכוחה להשיג את מטרותיו. ברם, עולה מתסקיר שירות המבחן כי חרף כוונותיו הטובות של אבי העורר, בנו אינו סר למרותו. הואיל והימצאותו תחת השגחת אביו היא חלופת המעצרה עיקרית שהוצעה, עולה בבירור כי לא ניתן להסתייע בה. שירות המבחן התייחס לכך שזו תתקשה לאזן את מסוכנותו של העורר ועוד הוסיף כיהלה אינו מגלה רצון אמיתי וכן להשתלב בטיפול גמילה מאלכוהול או לשנות מהתנהגותו. בהתאם, נמנע שירות המבחן מלהמליץ על שחרורו לחלופת מעצר. טעמים אלה רלוונטיים אף לחלופת מעצר עם איזוק אלקטרונית תחת הפיקוח המתואר. אמנם שירות המבחן אינו הגורם המכריע אם לשחרר נאשם אם לאו, אך בענייננו העובדות שהוכחו לכאורה והתסקיר הנזכר מובילים למסקנה דומה לזו שאלה הגיע בית המשפט המחוזי.

הערר נדחה.

ניתנה היום, י"ד בטבת התשפ"א (29.12.2020).

ש ו פ ט